Dosar nr. 1-119/2025
PIGD 1-25036270-15-1-19032025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

29 aprilie 2025 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecătorului Aliona Sârbu
Grefierului Livia Moldovanu
Cu participarea:
Procurorului Dumitru Popușoi
Apărătorului inculpatului, avocat Alexandru Iurașco
Inculpatului Dorin Pascal

examinând în ședință judiciară publică, în procedura privind acordul de recunoaștere a vinovăției, în condițiile art. 509 din Codul de procedură penală, cauza penală în privința lui

Pascal Dorin *****, IDNP *****, născut la ***** în *****, domiciliat în *****, *****

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal
Urmare a examinării cauzei penale, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Partea descriptivă

Pascal Dorin, la 04 martie 2025, aproximativ la ora 04:00, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, fără a deține un permis de conducere valabil pentru categoria autovehiculului condus, acționând în mod intenționat, contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conform cărora conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, după ce a consumat băuturi alcoolice, a condus mijlocul de transport de model „*****” cu numerele de înmatriculare *****, deplasându-se în mun. Cahul, șoseaua Șcheia, unde a fost stopat de către angajații de poliție a Inspectoratului Național de Securitate Publică a Direcției de Patrulare Sud.

Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, acesta a fost supus testării alcooltestului de model „Drager” la 04 martie 2025, aproximativ la ora 04:00 min., stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool etilic în aerul expirat de 0,49 mg/l.

Prin acţiunile sale intenționate, Pascal Dorin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, conform indicilor calificativi: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere”*.

La 18 martie 2025, între procurorul în Procuratura raionului Cahul, Popușoi Dumitru, și învinuitul Pascal Dorin, asistat de avocatul Iurașco Alexandru, a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, în temeiul căruia, învinuitul Pascal Dorin și-a exprimat acordul de a-și recunoaște vina și acceptă încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

La 19 martie 2025, în Judecătoria Cahul, sediul Central, a parvenit cauza penală în privința lui Pascal Dorin, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, fiind anexat, în conformitate cu prevederile art. 509[7] alin. (3) din Codul de procedură penală, acordul de cooperare, informația cu privire la durata urmăririi penale, măsurile preventive aplicate, durata arestării preventive, corpurile delicte și informația privind locul de păstrare a lor, informația referitoare la

cuantumul prejudiciului reparat, măsurile de ocrotire, alte măsuri procesuale, precum și cheltuielile judiciare.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Pascal Dorin, fiind asistat de apărătorul Iurașco Alexandru, a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției și au confirmat că doresc examinarea cauzei penale în procedura privind acordul de recunoaștere a vinovăției, prevăzut la Capitolul III „Procedura privind acordul de recunoaștere a vinovăției şi privind acordul de cooperare” din Codul de procedură penală, și înțelege consecințele neexecutării acordului după pronunțarea sentinței de condamnare.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii privind acordul de recunoaștere a vinovăției în privința inculpatului Pascal Dorin, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că fapta incriminată există, constituie o infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, dacă inculpatul înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Totodată, instanța a constatat că, din conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției rezultă că procurorul a negociat cu învinuitul și apărătorul acestuia categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art. 80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art. 75-78 din Codul penal.

Analizând conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției, în conformitate cu prevederile art. 506 din Codul de procedură penală, instanța a constatat că, sunt întrunite condițiile de formă și fond și conțin date suficiente cu privire la: data și locul încheierii, numele, prenumele și calitatea persoanelor care au participat la încheierea acordului, datele necesare pentru identificarea învinuitului, prevăzute la art. 104 alin. (2), sau datele de identificare a persoanei juridice, descrierea faptei ce formează obiectul acordului și de care este învinuită persoana, încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege, mijloacele de probă, declarația expresă a învinuitului prin care recunoaște comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică a acesteia, categoria, mărimea și modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, dacă s-a ajuns la un astfel de acord, semnătura procurorului, a inculpatului, a apărătorului și, în cazul învinuitului minor, a reprezentantului legal al acestuia.

La fel, instanța de judecată a constatat respectarea prevederilor art. 506 alin. (3), (4) din Codul de procedură penală, fiind anexat separat, în scris, declarația apărătorului Iurașco Alexandru precum că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost examinat de el personal, că procedura de încheiere a lui, prevăzută în prezentul capitol, a fost respectată și că recunoașterea vinovăției de către învinuit rezultă din înțelegerea lor confidențială anticipată. Este anexată și dovada precum că materialele dosarului au fost prezentate inculpatului și apărătorului său pentru a lua cunoștință de ele, conform prevederilor art. 293 și 294.

În asemenea condiții, prin încheiere protocolară, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza acordului de recunoaștere a vinovăției a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art. 509 din Codul de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 509 alin. (3) din Codul de procedură penală, inculpatul Pascal Dorin, în ședința de judecată a dat declarații despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa față de probele anexate la dosar.

Astfel, inculpatul Pascal Dorin a declarat că înțelege pentru ce infracțiune este învinuit și își recunoaște vina și a relatat că, la sfârșitul zilei de 03 martie 2025, aproximativ la ora 18:00, a consumat alcool și, la 04 martie 2025, s-a urcat la volanul mijlocului de transport de model „*****” pentru a merge să ia un băiat din mun. Cahul, care avea permis de conducere, deoarece trebuia să se deplaseze în mun. Chișinău. Fiind stopat, a fost supus testării, constatându-se un rezultat de 0,49 mg/l. Nu deține permis de conducere. Este de acord să achite cheltuielile de judecată în mărime de 28,85 lei. Are posibilitatea să achite amenda. Recunoaște vina și se căiește de cele comise.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.

Fapta reținută în sarcina inculpatului este confirmată şi prin mijloacele probatorii administrate în cauza penală, şi anume:

Declarațiile martorului Alexandru Olteanu din 10 martie 2025. (f.d. 18-19)

Declarațiile martorului Mihail Sîrbu din 10 martie 2025. (f.d. 21-22)

Procesul-verbal de ridicare din 10 martie 2025. (f.d. 25-26)

Procesul-verbal de examinare din 05 martie 2025. (f.d. 16)

Procesul-verbal de examinare din 10 martie 2025. (f.d. 28-33)

Discul optic cu trei înregistrări video, recunoscut ca mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța din 10 martie 2025. (f.d. 27, 34)

Proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 04 martie 2025 și **rezultatul „Drager Alcotest nr.6820", eliberat la data de 04 martie 2025**, recunoscute ca mijloc material de probă și anexate la cauza penală prin ordonanța din 06 martie 2025. (f.d. 5-6, 17)

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, *orice cetățean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit prevederilor art. 101 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţii concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Conform prevederilor art. 384 din Codul de procedură penală, *instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*

Conform prevederilor art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală*, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri. Or, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.*

În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta.

Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, se constată că inculpatul Pascal Dorin a săvârșit fapta incriminată.

Aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale şi prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între

ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Pascal Dorin a condus mijlocul de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile, în lipsa deținerii permisului de conducere.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal că, *se consideră componentă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*

Potrivit art. 113 din Codul penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

În continuare, instanța de judecată va da apreciere dacă fapta inculpatul Pascal Dorin întrunește elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute art. 264^1 alin. (5) din Codul penal.

Infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal reprezintă o formă agravată a componențelor de infracțiune prevăzute la art. 264^1 alin. (1)-(4) din Codul penal, ceea ce înseamnă că pentru a fi posibilă stabilirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, urmează mai întâi de toate de stabilit existența elementelor componenței de bază a infracțiunii imputate inculpatului, și suplimentar, să fie dată apreciere semnelor specifice circumstanțelor agravante prevăzute la art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, în baza cărora au fost încadrate faptele inculpatului.

Astfel, în ședința de judecată, s-a constatat cu certitudine că, prin acțiunile sale, inculpatul Pascal Dorin a atentat la ***obiectul juridic principal*** al infracțiunii de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, care-l constituie relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport.

Infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (5) din Codul penal se caracterizează prin intenție directă. Astfel, inculpatul Pascal Dorin își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale.

Latura obiectivă a infracțiunii, în varianta imputată lui Pascal Dorin, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în acţiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu depășirea limitelor de alcool admisibile; 2) mijlocul de săvârșire a infracţiunii, şi anume – mijlocul de transport în sensul art. 132 din Codul penal; 3) locul săvârșirii infracțiunii, și anume drumul public.

Infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (5) din Codul penal este una formală. Aceasta se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu depășirea limitelor de alcool admisibile și care nu deține permis de conducere, pe un drum public.

În conformitate cu art. 131^{12} din Codul penal, *prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.*

Potrivit pct. 4) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, *se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim – în caz de stabilire a concentraţiei de alcool de la 0,3 g/l până la 0,7 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,35 mg/l în aerul expirat;* ***b) cu grad avansat – în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,7 g/l în sânge sau de 0,35 mg/l în aerul expirat***

În speță, instanța de judecată atestă că, Pascal Dorin, la 04 martie 2025, aproximativ la ora 04:00, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, fără a deține un permis de conducere valabil pentru categoria autovehiculului condus, acționând în mod intenţionat, contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conform cărora conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, după ce a consumat băuturi alcoolice, a condus mijlocul de transport de model „*****” cu numerele de

înmatriculare *****, deplasându-se în *****, șoseaua Șcheia, unde a fost stopat de către angajații de poliție a Inspectoratului Național de Securitate Publică a Direcției de Patrulare Sud. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, acesta a fost supus testării alcooltestului de model „Drager” la 04 martie 2025, aproximativ la ora 04:00 min., stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool etilic în aerul expirat de 0,49 mg/l, care conform art. 134^{12} din Codul penal se califică ca stare de ebrietate.

Potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulației rutiere, *conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum şi sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.*

La rândul său, art. 18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 stabilește că, *pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice şi mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.*

Astfel, instanța de judecată constată că, inculpatul la momentul faptelor se afla în stare de ebrietate alcoolică cu depășirea limitelor de alcool admisibile.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani și nu deține permis de conducere.

Reieșind din extrasul din baza de date deținută de I.P. „Agenția Servicii Publice” (f.d. 42), se atestă că, Pascal Dorin s-a născut la *****, iar potrivit extrasului din baza de date SIC „Acces Web” pe numele Pascal Dorin, IDNP *****, la comportamentul „Conducători de vehicule”, nu este indicată o categorie ce atestă dreptul de a conduce mijloace de transport (f.d. 43), fapt confirmat și prin răspunsul șefului Secției înmatriculare vehicule și documentare a conducătorilor auto or. Cahul (f.d. 53), astfel, fiind subiect al infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (5) din Codul penal.

Astfel, instanța apreciază că, fapta inculpatului privind conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu depăşirea limitelor de alcool admisibile, în lipsa deținerii permisului de conducere, se încadrează în latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal.

În asemenea condiții, instanța de judecată califică acțiunile inculpatului Pascal Dorin în baza art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, după indicii calificativi: „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”.

Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, instanța reține că dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta există, a fost săvârșită de inculpatul Pascal Dorin și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care va dispune condamnarea acestuia.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

Conform prevederilor art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform art. 80 din Codul penal, *(1) În cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaştere a vinovăţiei, iar instanţa de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime. (3) Prin derogare de la alin. (1), în cazul în care persoana pusă sub învinuire pentru săvârşirea infracţiunilor prevăzute la art. 264 alin. (2), (4), (6) şi art. 264^1 încheie un acord de recunoaştere a vinovăţiei, iar instanţa de judecată acceptă acest*

acord, reducerea menţionată la alin. (1) se aplică doar limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal prevede pedeapsa cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Din analiza acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța a constatat că procurorul a solicitat aplicarea unei pedepse penală în formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale pentru inculpatul Pascal Dorin, la stabilirea pedepsei a luat în considerare prevederile art. 80 din Codul penal și art. 75 alin. (1), (2) din Codul penal, potrivit cărora*, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.*

Astfel, instanța menționează că, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către aceasta este una mai puțin gravă. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social-periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

Careva circumstanţe atenuante, în baza art. 76 din Codul penal, la examinarea cauzei şi stabilirea pedepsei inculpatului Pascal Dorin, nu au fost stabilite.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, circumstanțe agravante la examinarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatului Pascal Dorin nu au fost stabilite.

Temeiuri pentru liberarea de răspundere penală a inculpatului Pascal Dorin, conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului Pascal Dorin, care, potrivit revendicării, anterior s-a aflat în conflict cu legea penală /f.d. 48-50, 56-63/, iar conform cazierului contravențional, în perioada de timp cuprinsă între 01 ianuarie 2020 – 07 martie 2025, inculpatul nu a fost atras la răspundere contravențional /f.d. 51/.

De asemenea, inculpatul Pascal Dorin la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 46-47), iar la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 69).

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Analizând în cumul aceste circumstanțe, starea socială și familială a inculpatului, instanța de judecată reține că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei penale în forma

de amendă în mărime de 2000 /două mii / unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100000 /una sută mii/ lei, așa cum a fost propusă de către procuror și susținută de apărătorul inculpatului.

Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, amploarea și pericolul pentru securitatea traficului rutier, sănătatea și chiar viața participanților la trafic, pe care îl generează conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică sau narcotică. Asemenea fapte în mod cert afectează relațiile din societate menite să protejeze dreptul la siguranța traficului rutier și să apere persoanele de cauzarea unor potențiale vătămări a integrității corporale sau de provocarea accidentelor rutiere cu survenirea altor consecințe grave sau de ordin material, drept urmare a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

Totodată, în temeiul art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, inculpatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Cu referire la mijloacele materiale de probă

Din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală se denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni şi dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

Prin ordonanța organului de urmărire penală de recunoaștere ca mijloc material de probă din 06 martie 2025, au fost recunoscute și anexate la cauza penală nr. 2025150096 în calitate de mijloace materiale de probă, după cum urmează: tichetul cu rezultatul aparatului „Drager Alcotest nr. 6820”, eliberat la 04 martie 2025, ora 04:00, al testării cet. Pascal Dorin, născut la *****, și procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 04 martie 2025. (f.d. 17, 5-6 verso)

Totodată, prin ordonanța organului de urmărire penală de recunoaștere ca mijloc material de probă din 10 martie 2025, a fost recunoscut și anexat la cauza penală nr. 2025150096 în calitate de mijloc materiale de probă trei înregistrări video, stocate pe un suport optic în formă de disc de tip DVD-R, efectuate la 04 martie 2025, în momentul stopării, testării cu aparatul „Drager” și documentării cet. Pascal Dorin, născut la *****. (f.d. 34, 27)

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, mijloacele materiale de probă enumerate mai sus au fost administrate în mod legal şi recunoscute în calitate de mijloc material de probă, se păstrează în original, deținerea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, în privința cărora nu există cereri de restituire, astfel, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare

Instanţa reţine că, potrivit art. 397 pct. 5) din Codul de procedură penală, *dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile*

enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpatul Pascal Dorin în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 28,85 lei pentru efectuarea testării cu aparatul electronic „Drager", alcooltest 6820, test 1616 din 04 martie 2025, ora 04:00 min.

Potrivit art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.*

Instanța relevă și faptul că, potrivit art. 227 alin. (2) pct. 5) din Codul de procedură penală, *cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.*

Articolul 229 alin. (1) al Codului de procedură penală, indică că, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.*

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) din Codul de procedură penală, *instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.*

Iar potrivit art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, *instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.*

Or, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Instanța de judecată notează că, urmărirea şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuția cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Din conținutul normelor sus-citate, instanța constată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, una legală, or, instanța nu a constatat temeiuri rezonabile de eliberare a inculpatului de la plata cheltuielilor judiciare pe caz, iar suma de 28,85 /douăzeci și opt, 85/ lei nu reprezintă o povară financiară exagerată ce ar pune în dificultate inculpatul, astfel că, cheltuielile judiciare urmează a fi încasate din contul inculpatului.

În temeiul celor expuse și conducându-se de prevederile art. 80 din Codul penal, art. 384-385, art. 392-395, art. 504-509[2] din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă :

Se recunoaște Pascal Dorin *****, IDNP *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal şi se aplică pedeapsă în formă de amendă în mărime de 2000 /două mii/ unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100000 /una sută mii/ lei.

Se explică lui Pascal Dorin *****, IDNP *****, că potrivit prevederilor articolului 64 alin. (3[1]) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Mijloacele materiale de probă – tichetul cu rezultatul aparatului „Drager Alcotest nr. 6820”, eliberat la 04 martie 2025, ora 04:00, al testării cet. Pascal Dorin, născut la *****, procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 04 martie 2025 și trei înregistrări video, stocate pe un suport optic în formă de disc de tip DVD-R, efectuate la 04 martie 2025, în momentul stopării, testării cu aparatul „Drager” și documentării cet. Pascal Dorin, născut la *****, a le păstra la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Se admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la Pascal Dorin *****, IDNP *****, în beneficiul statului suma de 28,85 /douăzeci și opt, 85/ lei cu titlul de cheltuieli judiciare.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia în termen de 15 zile de la pronunțare, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Aliona Sârbu**